

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7972 *Reial decret llei 5/2011, de 29 d'abril, de mesures per a la regularització i control de l'ocupació no declarada i el foment de la rehabilitació d'habitatges.*

Hi ha un consens generalitzat sobre els efectes negatius de l'economia submergida i, en particular, del treball no declarat com a elements que distorsionen el mercat i dificulten el sistema de protecció social i garanties dels treballadors. Inconvenients que cobren una rellevància especial en un moment de l'economia espanyola en què el repunt de l'activitat i el creixement econòmic no assoleixen les cotes suficients per a la creació d'ocupació neta, i obstaculitzen les mateixes possibilitats del creixement econòmic.

En primer lloc, els perjudicis del treball no declarat es projecten, d'una banda, directament sobre la competència deslleial que aquestes situacions generen respecte de la gran majoria de les empreses espanyoles que actuen en el marc de la legalitat comuna, i dificulten les seves pròpies possibilitats de creixement dins d'aquest marc; i d'altra banda, sobre la disminució, quan no eliminació, de les possibilitats de protecció social dels mateixos treballadors afectats i de les seves condicions de vida i de treball, en un moment en què precisament poden ser més vulnerables davant les contingències diverses relacionades amb el cicle econòmic.

D'altra banda, aquests comportaments i actituds socials dificulten la recuperació econòmica i els objectius nacionals de reducció del dèficit públic, precisament quan s'augmenten les necessitats de la despesa en protecció social.

Enfront d'aquests comportaments, les polítiques públiques d'inspecció, sanció i tutela dels drets socials i de les regles de transparència i igualtat al mercat fa temps que emprenen accions diverses i contínues en plans dirigits al control i la lluita contra l'economia irregular i l'ocupació submergida, de manera regular i permanent. En aquesta direcció cal esmentar els successius plans anuals integrats de la Inspecció de Treball i Seguretat Social; la constitució de l'Observatori del Fraud per a l'anàlisi i correcció de les irregularitats en matèria laboral i de Seguretat Social entre la Tresoreria General de la Seguretat Social i la mateixa Inspecció de Treball i Seguretat Social; el recent Pla d'acció sobre empreses fictícies i altes fraudulentament adoptat pels dos organismes; i el Pla integral de prevenció i correcció del frau fiscal, laboral i a la Seguretat Social, aprovat pel Consell de Ministres del 5 de març de 2010, en què juntament amb els organismes esmentats també participa l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Atenent les raons explicitades anteriorment sobre els efectes negatius de l'ocupació submergida, és necessari aprofundir en les polítiques públiques dirigides a combatre-la. En aquest sentit, és oportú emprendre un pla que articuli mesures de naturalesa diferent dirigides a propiciar la regularització del treball no declarat, per restablir els equilibris i eliminar els perjudicis que s'han assenyalat, i recuperar o millorar el nivell de justícia i solidaritat social en el nostre mercat de treball i en l'economia espanyola, al temps que es potenciïn i millorin els mecanismes de control en aquest àmbit com a instruments de dissuasió i de reacció enfront de l'ocultació i la precarització de les relacions laborals.

Aquest pla ha de revestir també un caràcter extraordinari, en la mesura que ha de superar els plantejaments que habitualment i amb caràcter regular i permanent incorporen els plans de control i lluita contra el frau esmentats anteriorment. En aquest sentit, s'han d'adoptar mesures que, amb caràcter limitat en el temps, afavoreixin la regularització del treball no declarat, com a part important de l'economia submergida, més enllà de les actuacions sistemàtiques ordinàries, garantint la confidencialitat necessària.

Finalment, també és urgent la seva posada en marxa, en la mesura que es considera inajornable la recuperació de nivells més acceptables de competència empresarial i de protecció social dels treballadors, així com la contribució al restabliment de l'equilibri

pressupostari públic, com a mitjà per propiciar amb immediatesa un creixement econòmic més gran i més just i la consegüent creació d'ocupació.

S'imposa, com a part integrant del pla esmentat, la necessitat d'adoptar pel Consell de Ministres un seguit de mesures amb caràcter immediat, referides a l'àmbit de vigilància i control de la legislació social, que persegueixen incentivar o estimular la regularització voluntària del treball no declarat, amb la finalitat que aquestes contribueixin al procés de recuperació econòmica.

Així, el capítol I estableix un termini durant el qual els empresaris poden regularitzar voluntàriament la situació dels treballadors que estiguin ocupats per ells de manera irregular. Aquestes situacions no són objecte de sancions administratives per l'incompliment de les obligacions en relació amb la declaració i el reconeixement dels drets dels treballadors afectats, així com en matèria de Seguretat Social, i s'estableix la possibilitat d'ajornar els deutes amb la Seguretat Social en determinades condicions.

A més de les mesures en matèria de Seguretat Social derivades del procediment esmentat, en matèria laboral, s'ha de tenir en compte que en cas que l'empresari se sotmeti voluntàriament al procediment de regularització, es pot acollir a la modalitat de contractació que respongui a les característiques, finalitat i casos que preveu la normativa sobre modalitats contractuals.

En el capítol II es regulen un seguit de mesures destinades a combatre el treball no declarat que són aplicables després de la finalització del procés de regularització voluntària que preveu el capítol anterior.

En primer lloc, com a mecanisme de control en els processos de subcontractació, per combatre el treball no declarat s'estableix l'obligació que els empresaris que contractin o subcontractin amb altres la realització d'obres o serveis corresponents a l'activitat pròpia d'aquells o que es prestin de forma continuada en els seus centres de treball, comprovin, amb caràcter previ a l'inici de l'activitat contractada o subcontractada, que els treballadors dels contractistes o subcontractistes que aquests ocupin en els seus centres de treball han estat donats d'alta a la Seguretat Social, i exigeixin l'acreditació del compliment d'aquesta obligació.

En segon lloc, s'incrementa la quantia de les sancions administratives respecte d'aquells tipus infractors directament associats al treball no declarat, incloent-hi l'equiparació de les sancions per obstrucció a la labor inspectora en aquesta matèria.

En tercer lloc, es tipifica com a infracció greu l'incompliment de la referida obligació de comprovació en aquesta matèria per part dels empresaris en casos de contractes o subcontractes.

En quart lloc, en el marc de les sancions accessòries als empresaris en matèria d'ocupació, ajuts de foment de l'ocupació, formació per a l'ocupació i protecció per desocupació, s'amplia el termini d'exclusió de l'accés als beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació per un període màxim de dos anys per als casos d'infraccions molt greus per conductes relacionades amb l'ocupació submergida. En el cas de les infraccions greus, el termini d'exclusió és d'un any ampliable a dos per al cas de reiteració de la conducta infractora.

D'altra banda, es modifica l'article 49 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, i s'amplia la prohibició de contractar amb les administracions públiques a aquelles empreses que hagin incorregut en l'incompliment tipificat com a infracció greu que preveu l'article 22.2 del Text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

En les disposicions addicionals es regulen les conseqüències dels incompliments eventuais del règim jurídic de la regularització i la previsió sobre l'avaluació i el seguiment de les disposicions d'aquest Reial decret llei, escoltada la Comissió consultiva tripartida de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Finalment, en la disposició final primera, es modifica la regulació actual de la deducció per obres de millora en l'habitatge habitual introduïda en la normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques pel Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, de mesures per a l'impuls de la recuperació econòmica i l'ocupació. En concret, s'amplia tant l'objecte de la

deducció, que ja no està limitat a les obres que es facin en l'habitatge habitual, com el col·lectiu de beneficiaris potencials, ja que s'incrementa el límit anual de base imposable per accedir-hi de 53.007,20 a 71.007,20 euros anuals. Al mateix temps, es millora la quantia mateixa de la deducció, i s'eleva del 10 al 20 per cent el percentatge de deducció, i de 4.000 a 6.750 euros anuals la base anual màxima de deducció. Igualment, s'incrementa de 12.000 a 20.000 euros anuals la base acumulada de la deducció. La nova regulació de la deducció és aplicable a les obres que es facin des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al 31 de desembre de 2012.

El caràcter de les mesures exposades i la immediatesa amb què s'han d'aplicar en nom de la seva eficàcia posen de manifest la concurrència dels requisits de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució per aprovar-les mitjançant reial decret llei.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta conjunta dels titulars dels ministeris d'Economia i Hisenda i de Treball i Immigració, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 d'abril de 2011,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Mesures destinades a empreses que s'acullin voluntàriament al procediment de regularització respecte dels treballadors ocupats de manera irregular

Article 1. Procés voluntari de regularització.

Els empresaris que ocupin treballadors de manera irregular per no haver sol·licitat la seva afiliació inicial o alta en la Seguretat Social en poden regularitzar la situació des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i fins al 31 de juliol de 2011, de conformitat amb el que preveu aquest capítol.

Article 2. Efectes en matèria de Seguretat Social del procés de la regularització.

1. Als efectes indicats a l'article anterior, les empreses han de sol·licitar l'alta dels treballadors esmentats en el règim corresponent de la Seguretat Social dins del termini assenyalat.

2. L'ingrés de les cotitzacions a la Seguretat Social i pels conceptes de recaptació conjunta corresponents a les altes a què es refereix l'apartat anterior que corresponguin d'acord amb la legislació vigent de la Seguretat Social pot ser objecte d'ajornament en els termes establerts reglamentàriament.

Article 3. Efectes de la regularització en matèria de sancions.

1. Les situacions de fet a què es refereixen els articles anteriors sobre els treballadors afectats per la regularització no poden ser objecte de les sancions administratives que preveu el Text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, per a les infraccions tipificades en el text legal esmentat relacionades amb aquestes situacions, llevat del que preveu la disposició addicional primera d'aquest Reial decret llei.

2. No obstant això, el que estableix l'apartat anterior no és aplicable quan ja s'hagi iniciat una actuació a l'empresa en matèria de seguretat social que tingui per objecte o afecti les situacions de fet referides a l'apartat esmentat o hagin tingut entrada a la Inspecció de Treball i Seguretat Social denúncies, reclamacions o escrits de qualsevol naturalesa relacionats amb aquestes situacions a l'empresa mateixa, o demandes davant de la jurisdicció social.

Article 4. *Modalitats contractuals.*

1. Els empresaris que s'hagin acollit al procediment de regularització a què es refereix aquest capítol han de formalitzar un contracte de treball amb el treballador, mitjançant qualsevol modalitat contractual indefinida o temporal o de durada determinada, inclosos els contractes formatius, sempre que es reuneixin els requisits exigits per formalitzar-lo, d'acord amb la legislació laboral. Quan es tracti de contractes de caràcter temporal o de durada determinada la seva durada inicial prevista no pot ser inferior a sis mesos des de la data de sol·licitud de l'alta a la Seguretat Social.

2. Respecte als treballadors contractats mitjançant les modalitats contractuals temporals o de durada determinada en els casos a què es refereix l'apartat anterior no és aplicable el que estableix l'article 15.2 del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, sobre l'adquisició de la condició de fixos d'aquests, sempre que es compleixin els requisits que preveu el procés de regularització que recull aquest capítol.

3. En el contracte de treball s'ha de fer constar expressament que aquest s'acull al procés de regularització que estableix aquest Reial decret llei, sense perjudici de la restant normativa laboral que sigui aplicable en funció de la modalitat de contractació utilitzada.

CAPÍTOL II

Mesures destinades a combatre l'ocupació de manera irregular una vegada finalitzat el procés voluntari de regularització

Article 5. *Comprovació del compliment de les obligacions d'alta a la Seguretat Social de treballadors en els casos de subcontractació.*

1. Sense perjudici del que preveu l'article 42 del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, els empresaris que contractin o subcontractin amb altres la realització d'obres o serveis corresponents a l'activitat pròpia d'aquells o que es prestin de forma continuada en els seus centres de treball han de comprovar, amb caràcter previ a l'inici de la prestació de l'activitat contractada o subcontractada, l'afiliació i alta en la Seguretat Social dels treballadors que aquests hi ocupin.

2. El deure de comprovació que estableix l'apartat anterior no és exigible quan l'activitat contractada es refereixi exclusivament a la construcció o reparació que pugui contractar un cap de família respecte del seu habitatge, així com quan el propietari de l'obra o indústria no en contracti la realització per raó d'una activitat empresarial.

Article 6. *Modificació del Text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.*

El Text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 2 de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«No sol·licitar l'afiliació inicial o l'alta dels treballadors que ingressin al seu servei, o sol·licitar-la, com a conseqüència d'una actuació inspectora, fora del termini establert. A aquests efectes es considera una infracció per cadascun dels treballadors afectats.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 11 a l'article 22 amb la redacció següent:

«La sol·licitud d'afiliació o de l'alta dels treballadors que ingressin al seu servei fora del termini establert a l'efecte, quan no hi hagi una actuació inspectora, o la seva manca de transmissió pels obligats o acollits a la utilització de sistemes de presentació per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 12 a l'article 22 amb la redacció següent:

«No comprovar pels empresaris que contractin o subcontractin amb altres la realització d'obres o serveis corresponents a l'activitat pròpia d'aquells o que es prestin de forma continuada en els seus centres de treball, amb caràcter previ a l'inici de la prestació de l'activitat contractada o subcontractada, l'afiliació o alta en la Seguretat Social dels treballadors que aquests hi ocupin, la qual cosa es considera una infracció per cadascun dels treballadors afectats.»

Quatre. S'afegeixen dos nous apartats e) i f) i s'addiciona un paràgraf final a l'article 40.1 amb la redacció següent:

«e) Les infraccions que assenyalen els articles 22.2 i 23.1.a) se sancionen:

1r La infracció greu de l'article 22.2 se sanciona amb la multa següent: en el grau mínim, de 3.126 a 6.250 euros; en el grau mitjà, de 6.251 a 8.000 euros i, en el grau màxim, de 8.001 a 10.000 euros.

2n La infracció molt greu de l'article 23.1.a) se sanciona amb la multa següent: en el grau mínim, de 10.001 a 25.000 euros; en el grau mitjà, de 25.001 a 100.005 euros i, en el grau màxim, de 100.006 a 187.515 euros.

f) Quan l'actuació inspectora de la qual es deriva l'obstrucció va dirigida a la comprovació de la situació d'alta dels treballadors que prestin serveis en una empresa i l'incompliment de les obligacions de l'empresari pot donar lloc a la comissió de les infraccions tipificades en els articles 22.2 i 23.1.a), les infraccions per obstrucció se sancionen:

1r Les qualificades com a greus: en el grau mínim, amb multa de 3.126 a 6.250 euros; en el grau mitjà, de 6.251 a 8.000 euros i, en el grau màxim, de 8.001 a 10.000 euros.

2n Les qualificades com a molt greus: en el grau mínim, amb una multa de 10.001 a 25.000 euros; en el grau mitjà, de 25.001 a 100.005 euros i, en el grau màxim, de 100.006 a 187.515 euros.

Les sancions imposades per les infraccions que preveu l'apartat e) i les qualificades com a molt greus de l'apartat f), una vegada fermes, s'han de fer públiques en la forma que es prevegi reglamentàriament.»

Cinc. L'article 46 queda redactat de la manera següent:

«1. Sense perjudici de les sancions a què es refereix l'article 40.1 i llevat del que estableix l'article 46.bis) d'aquesta Llei, els empresaris que hagin comès infraccions molt greus tipificades en els articles 16 i 23 d'aquesta Llei en matèria d'ocupació i protecció per desocupació:

a) Perden automàticament els ajuts, les bonificacions i, en general, els beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació, amb efectes des de la data en què es va cometre la infracció.

b) Poden ser exclosos de l'accés a aquests beneficis per un període màxim de dos anys.

c) En els casos que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 16, queden obligats, en tot cas, a la devolució de les quantitats obtingudes indegudament i les no aplicades o aplicades incorrectament.

2. Quan la conducta de l'empresari doni lloc a l'aplicació del tipus que preveu l'article 22.2, amb independència del nombre de treballadors afectats, s'han d'aplicar les mesures que preveuen les lletres a) i b) de l'apartat anterior, si bé el termini d'exclusió que preveu la lletra b) ha de ser d'un any.

En cas de reiteració de la conducta tipificada a l'article 22.2, el termini d'exclusió s'amplia a dos anys. Es produeix la reiteració quan entre la comissió de la infracció esmentada i l'anterior no han transcorregut més de 365 dies. A aquests efectes, no té la consideració de reiteració la conducta empresarial que doni lloc a una pluralitat d'infraccions que afectin més d'un treballador.»

Article 7. *Modificació de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.*

La lletra c) de l'article 49.1 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, queda redactada de la manera següent:

«c) Haver estat sancionades amb caràcter ferm per infracció greu en matèria de disciplina de mercat, en matèria professional o en matèria d'integració laboral i d'igualtat d'oportunitats i no discriminació de les persones amb discapacitat, o per infracció molt greu en matèria social, incloses les infraccions en matèria de prevenció de riscos laborals, d'acord amb el que disposen el Text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, així com per la infracció greu que preveu l'article 22.2 d'aquest, o per infracció molt greu en matèria mediambiental, d'acord amb el que estableix el Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental; la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes; la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres; la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos; la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus; el Text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.»

Disposició addicional primera. *Incompliment del règim jurídic de la regularització.*

1. Els empresaris que s'hagin acollit al procés voluntari de regularització que conté el capítol I d'aquest Reial decret llei sense reunir els requisits establerts sobre això o els que, tot i reunir-los, hagin extingit del contracte de treball dels treballadors afectats per la regularització abans de sis mesos, sigui quina sigui la modalitat de contractació utilitzada, perden automàticament el dret a acollir-se als beneficis i efectes que estableixen els articles 2, 3 i 4 d'aquest Reial decret llei, amb efectes des de la data de la regularització. Així mateix, han de reintegrar els ajuts, les bonificacions i, en general, els beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació obtinguts com a conseqüència d'aquesta contractació.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable a les extincions per acomiadament disciplinari declarat procedent, o per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa del treballador.

2. Així mateix, els empresaris que incompleixin el règim jurídic de la regularització han d'ingressar les quotes de la Seguretat Social que correspongui; tot això sense perjudici de l'aplicació del que estableix el Text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

Disposició addicional segona. *Avaluació de les disposicions d'aquest Reial decret llei.*

El Govern, a través del Ministeri de Treball i Immigració, transcorreguts sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició, ha de fer una avaluació i seguiment dels resultats de les mesures incloses en aquest Reial decret llei, escoltada la Comissió consultiva tripartida de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Atenent les conclusions d'aquesta avaluació, ha d'adoptar o promoure les mesures d'adaptació o modificació que siguin adequades.

Disposició transitòria única. *Règim sancionador.*

Les infraccions comeses fins al 31 de juliol de 2011 s'han de sancionar d'acord amb les quanties i s'han de sotmetre al règim de responsabilitats vigent amb anterioritat a la data esmentada.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Modificació de la deducció per obres de millora en l'habitatge habitual en l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Es modifica la disposició addicional vint-i-novena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vint-i-novena. *Deducció per obres de millora en l'habitatge.*

Els contribuents la base imposable dels quals sigui inferior a 71.007,20 euros anuals, es poden deduir el 20 per cent de les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2011 fins al 31 de desembre de 2012 per les obres fetes durant aquest període en qualsevol habitatge de la seva propietat o a l'edifici en què aquest estigui, sempre que tinguin per objecte la millora de l'eficiència energètica, la higiene, salut i protecció del medi ambient, la utilització d'energies renovables, la seguretat i l'estanquitat, i en particular la substitució de les instal·lacions d'electricitat, aigua, gas o altres subministraments, o afavoreixin l'accessibilitat a l'edifici o als habitatges, en els termes que preveu el Reial decret 2066/2008, de 12 de desembre, pel qual es regula el Pla estatal d'habitatge i rehabilitació 2009-2012, així com per les obres d'instal·lació d'infraestructures de telecomunicació fetes durant el període esmentat que permetin l'accés a Internet i a serveis de televisió digital en l'habitatge del contribuent.

No donen dret a practicar aquesta deducció les obres que es facin en habitatges afectes a una activitat econòmica, places de garatge, jardins, parcs, piscines i instal·lacions esportives i altres elements anàlegs.

La base d'aquesta deducció està constituïda per les quantitats satisfetes, mitjançant targeta de crèdit o debit, transferència bancària, xec nominatiu o ingrés en comptes en entitats de crèdit, a les persones o entitats que facin aquestes obres. En cap cas donen dret a practicar aquesta deducció les quantitats satisfetes mitjançant lliuraments de diners de curs legal.

La base màxima anual d'aquesta deducció és de:

- a) quan la base imposable sigui igual o inferior a 53.007,20 euros anuals: 6.750 euros anuals,
- b) quan la base imposable estigui compresa entre 53.007,20 i 71.007,20 euros anuals: 6.750 euros menys el resultat de multiplicar per 0,375 la diferència entre la base imposable i 53.007,20 euros anuals.

Les quantitats satisfetes en l'exercici no deduïdes perquè excedeixen de la base màxima anual de deducció es poden deduir, amb el mateix límit, en els quatre exercicis següents.

A aquest efecte, quan concorrin quantitats deduïbles en l'exercici amb quantitats deduïbles procedents d'exercicis anteriors que no hagin pogut ser objecte de deducció perquè excedien de la base màxima de deducció, el límit indicat anteriorment

és únic per al conjunt d'aquestes quantitats, i s'han de deduir en primer lloc les quantitats corresponents a anys anteriors.

En cap cas, la base acumulada de la deducció corresponent als períodes impositius en què aquesta sigui aplicable pot excedir de 20.000 euros per habitatge. Quan concorrin diversos propietaris amb dret a practicar la deducció respecte d'un mateix habitatge, aquest límit de 20.000 euros es distribueix entre els copropietaris en funció del seu percentatge de propietat a l'immoble respectiu.

En cap cas donen dret a l'aplicació d'aquesta deducció les quantitats satisfetes per les quals el contribuïent practiqui la deducció per inversió en habitatge habitual a què es refereix l'article 68.1 d'aquesta Llei.

2. L'import d'aquesta deducció s'ha de restar de la quota íntegra estatal després de les deduccions que preveuen els apartats 2, 3, 4, 5, 6 i 7 de l'article 68 d'aquesta Llei.»

Dos. S'afegeix una disposició transitòria vint-i-unena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-unena. *Deducció per obres de millora en l'habitatge habitual satisfetes amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2011.*

1. Els contribuïents que amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2011 hagin satisfet quantitats per les quals hagin tingut dret a la deducció per obres de millora en l'habitatge habitual d'acord amb la redacció original de la disposició addicional vint-i-novena d'aquesta Llei han d'aplicar la deducció en relació amb aquestes quantitats d'acord amb la redacció esmentada.

2. En cap cas, per aplicació del que disposa aquesta disposició, la base anual i la base acumulada de la deducció corresponents al conjunt d'obres de millora poden excedir dels límits que estableix la disposició addicional vint-i-novena d'aquesta Llei.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Els articles d'aquest Reial decret llei que no constitueixen disposicions modificatives d'altres vigents es dicten a l'empara del que estableix l'article 149.1.7a i 17a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre les matèries de legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes, així com de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes, respectivament.

Disposició final tercera. *Facultats de desplegament.*

S'habilita el Govern i els titulars dels ministeris d'Economia i Hisenda i de Treball i Immigració, en l'àmbit de les seves respectives competències, per dictar les disposicions i adoptar les mesures necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», excepte les mesures que preveu el capítol II, que entren en vigor l'1 d'agost de 2011.

Madrid, 29 d'abril de 2011.

JUAN CARLOS R.

El President del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO